

První olympijské vítězství našich veslařů

Helsinky 1952 — olympijská vesnice.

Zleva: Jiří HAVLIS, Jan JINDRA, Miroslav KORANDA (korm.), Stanislav LUSK, Karel MEJTA.

Sokolské noviny č. 30 — 25. 7. 1952
Dr. Karel BUREŠ

Čtvrtý den olympijských soutěží přinesl našim sportovcům po Zátopkově vítězství v běhu na 10 kilometrů druhý vrcholný úspěch. Českoslovenští reprezentanti — veslaři porazili s převahou všechny své soupeře a dobyli zlaté olympijské medaile, úspěchu, který je zatím ojedinělý v historii našeho veslařského sportu.

Ve středu odpoledne vyvrcholily veslařské soutěže finálovými závody na skvělé trati v zálivu Meilahti, na severozápadním okraji Helsink. Závod, ve kterém startovala vítězná československá loď, byl první na programu. První vlajka, která šla vzhůru na stožár vítězů na pobřeží přeplněném diváky, byla naše třibarevná, první hymna, jejíž zvuky se nesly přes záliv až na druhý konec malebné zátoky, byla naše československá. A krátce po ní zazněla tu hymna Sovětského svazu, když mladý skifař Leníngradec Tjukalov zvítězil v soutěži, ve které byl až do té doby považován za prvního na světě olympijský vítěz 1948 Australan T. H. Wood.

Československá čtyřka se do finále probíjela dvěma předchozími vylučovacími závody. V neděli dopoledne zvítězila ve své rozjíždě nad čtyřkami Norska, Holandska a Japonska v čase 7:18,6 minut, nejlepším, kterého bylo toho dne v této disciplíně dosaženo. U vesel seděli Karel Mejta, Jiří Havlis, St. Lusk, Jan Jindra a na kormidle Miroslav Koranda, družstvo, kterému se od jara začalo říkat „třeboňská čtyřka“ a které dosáhlo u nás už letos pozoruhodných úspěchů. S ním bojovalo v prvním kole celkem 17 lodí ve čtyřech rozjíždkách. Vítězové rozjížděk postoupili přímo do semifinále, ostatní lodě měly opravné rozjíždky.

V pondělí šla naše loď znovu do závodu, který ji přinesl další vítězství znovu v nejlepším čase dne. Byla to semifinálová jízda, kterou naše družstvo vyhrálo v čase 6:58,5 minut před Švýcary, Angličany a lodí Sovětského svazu. Druhou semifinálovou jízdu vyhráli Američané v čase 7:07,1 minut. Lodě jely po klidné hladině, mírně poháněny severním větrem; odtud také dobré časy.

Ve středu odpoledne nastoupili spolu s našimi k finálové jízdě Švýcaři, Američané, Angličané a Finové, kteří se do závěrečného závodu kvalifikovali opravnou soutěží. Skvělý výkon v předcházejících jízdách a vynikající práce a sehranost našeho družstva dávala naději na úspěšné umístění.

Od startu vyrazily lodě v rovině, sledovány dvěma motorovými čluny rozhodčích. Naši nebyli zcela klidní; trvalo chvíli, než přišli do svého tempa. Mezitím se dostala anglická loď o několik metrů před naši. Ale ve čtvrtině dráhy už pracovali Čechoslováci u vesel bezvadně: protaženě, v přesném rytmu asi 32 rázů za minutu. Náhle zvyšují rychlost úderů a dostávají se do čela závodu. A zase klidné protažené tempo, ale po chvíli opět náhlé zrychlení. Tato taktika, dobře nacvičená pod vedením trenéra F. Bartáka, je ničivá pro všechny ostatní lodě, které zůstávají stále více pozadu. V polovině trati vedou naši o více než půl lodě a když přijíždějí před tribunu hlediště, do posledních pěti set metrů, je mezi zadní špičkou jejich lodí a lodí Švýcarů vidět už světlo. Nové zrychlení, které už znamená finiš a československá loď za nadšeného potlesku diváků vjíždí do cíle

s náskokem téměř dvou délek lodi před Švýcary. Čas není tak dobrý, jako v semi-finále; tentokrát se jelo proti větru, který mírně vlnil hladinu zálivu.

Vítězství československé lodi vyvolalo v Helsinkách značné překvapení. Sportovci ze země, která nemá ani velkých jezer, ani mořské pobřeží, zvítězili nad soupeři, kteří toto všechno mají! Nikdo z diváků v Meilahti také nevěděl, že noví olympijští vítězové jeli na nejstarší lodi ze všech, které zde soutěžily, na popraskané vysloužilé čtyřveslici, které se její soupeři s úsměvem podívovali.

Kdo jsou tito chlapi, kteří tak čestně hájili jméno své vlasti? Jsou to dělníci a studenti. Čtyřicetiletý Karel Mejta vystudoval průmyslovku a začal pracovat v Jihočeském dřevařském závodě, Jiří Havlis je truhlářem v Lišově, stár 20 let stejně jako Jan Jindra, jenž absolvoval průmyslovou školu a nastupuje jako plníkář v Havlíčkově Brodě; St. Luskovi, klempíři Stavebních závodů v Č. Budějovicích je 21 let, kormidelník Miroslav Koranda je student z Prahy a je mu teprve 18 let. Jejich vítězství je výsledkem poctivé usilovné přípravy, ve které kolektivní práce sehrála rozhodující roli.